

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 21 juni 1887, kl. 6 e. m.

Betänkande, angående villkoren för tillverkning af bränvin.

Sedan Riksdagen i skrifvelse den 5 april 1886 anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin den 2 juni 1882, som kunde leda till en mera betryggande kontroll öfver bränvinsbeskattningen, och Riksdagen derjemte särskildt anfört, att den i 30 § 1 mom. af berörda förordning innefattade straffbestämmelse, enligt hvad erfarenheten ådagalagt, ej varit tillräckligt verksam, så har nu Kongl. Maj:t uti nådig proposition, n:o 34, under åberopande af densamma åtföljande protokoll öfver finansärenden för den 10 december 1886 och den 13 maj 1887 samt med bifogande af ett uti Kongl. Maj:ts högsta domstol den 21 februari 1887 hållet protokoll öfver lagärenden, föreslagit Riksdagen att antaga ett med propositionen öfverlemnadt förslag till förordning angående villkoren för tillverkning af bränvin, att träda i kraft den 1 nästkommande oktober; hvilket förslag är af den lydelse här efter finnes intagen.

Den kongl. propositionen har jemte två i ämnet inom Andra Kam-maren väckta motioner: n:o 88 af herr vice talmannen *S. Nilsson*, om

ändringar i kongl. förordningen om tillverkning af bränvin den 2 juni 1882 m. m., samt n:o 102 af herr *Liss Olof Larsson*, i hithörande delar, om förhöjning af bränvinstillverkningsskatten och om fördelning af samma skatt, förehafts till behandling af utskottet.

Af ofvan omförmälda statsrådsprotokoll inhemtas de väsentligaste olikheterna mellan nu gällande bränvinstillverkningsförordning och det i Kongl. Maj:ts proposition innefattade förslag i ämnet äfvensom skälen för de gjorda förändringarne.

De hufvudsakliga förändringarne äro, att noggrannare kontroll-åtgärder och strängare straff för försnillning af bränvin vid tillverkningen, i likhet med hvad Riksdagen äskat, stadgats, hvarjemte tillkommit förbud för bränvins tillverkning af vissa råmaterial samt medgifvande af rättighet att återfå tillverkningsskatt för bränvin, som användes för tekniskt eller vetenskapligt behof.

Hvad först anginge den noggrannare kontroll, som Riksdagen ansett nödig, så ansåge Kongl. Maj:t, att de ej längesedan inom ett par län yppade, bekanta förhållanden till fyllest ådagalagt behovet af skärpta bestämmelser i detta afseende. Kongl. Maj:t hade därför framställt förslag såväl om förändrad ordning för kontrollörers tillsättande som ock om någon förändring i sättet för deras aflönande.

Enligt hittills gällande stadganden hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande varit den myndighet, hvilken det ålegat att utöfva tillsyn öfver kontrollen af bränvinstillverkningen. Detta hade varit nödigt på grund af bränneriernas stora antal den närmaste tiden efter husbehofsbränningens afskaffande, de ofullständigare kommunikationerna samt bristen på en fastare organiserad öfverkontroll i orterna. Förhållandena vore nu ändrade. Bränneriernas antal hade nedgått till mindre än en tredjedel mot förut. Öfverkontrollörerne hade nu mera ständig tjenstgöring, och kontrollen hade genom de nya sjelfverkande apparaterna blifvit mera teknisk, i hvilken rigtning den äfven borde utvecklas, framför allt genom strängare öfvervakning af inmaskningsarbetet i brännerierna. Finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå, som enligt gällande instruktion hade att öfvervaka kontrollen å bränvinsbeskattningen, vore numera genom förstärkt tjenstepersonal och framför allt genom de lättade kommunikationerna satt i tillfälle att omedelbart taga befattning med kontrollens detaljer, hvilka måste vara mer eller mindre främmande för länsstyrelserna. Tiden syntes Kongl. Maj:t därför nu vara inne att från länsstyrelserna till nämnda centrala myndighet öfverflytta handhafvandet af bränvinskontrollen.

Häraf följde äfven, att kontrollörerna, på hvilka kontrollens säkerhet ytterst berodde, borde tillsättas af denna myndighet. Genom en sådan anordning skulle åtskilliga andra fördelar vinnas, såsom likformighet och följdriktighet i kontrollörernes befordran och användning, utnämning af endast så stort antal kontrollörer, som vore nödvändigt, tillfälle att förflytta kontrollör till annat öfverkontrollörsdistrikt och derigenom erhålla fullt opartiska vitsord om honom samt utsigt, det bättre kvalificerade personer än hittills skulle finnas villige att söka kontrollörsbefattning. Byråns utnämningsrätt skulle naturligtvis, liksom hittills länsstyrelsernas, vara begränsad af öfverkontrollörens förslag.

Då det sätt, hvarpå ersättning till kontrollör nu utginge, icke vore fördelaktigt, vare sig för kontrollörerna eller för kronan, föresloges nu ett såväl för samtliga intresserade förmånligare och enklare som från kontrollsynpunkt säkrare sätt; och vore ett förbättradt sätt äfven för aflönande af tillsyningsmän vid bränvinsnederlagen i förslaget upptaget.

På senare tiden hade med synnerlig styrka framträdt fordran på tull för majs, hufvudsakligen i syfte att derigenom förhindra dess användning såsom råämne vid bränvinstillverkningen. En sådan tull vore dock betänkelig, ty derigenom stegrades priset på ett, särskildt för svinafveln, godt foderämne. Kongl. Maj:t hade därför, tillmötesgående de ofvan uttalade önskningarna, utan att försvåra användandet af majs till annat bruk, i föreliggande förslag insatt ett förbud för användande vid bränvinstillverkning af majs och dylika här i landet ej alstrade råämnen.

Hvad åter anginge den ifrågasatta återbetalningen af tillverkningsavgift för bränvin, som användes för tekniskt och vetenskapligt behof, så hade på senare tider från näringsidkare och vetenskapliga institutioner till Kongl. Maj:t inkommit åtskilliga framställningar i detta syfte. Enligt hvad känt vore, kunde alkoholen icke umbäras för åtskilliga tekniska och industriella ändamål. En följd häraf vore, att den skatt, som vore åsatt sprittillverkningen, måste utöfva ett väsentligt inflytande på tillverkningskostnaden inom de yrken, der sprit användes för frambringande af yrkenas produkter. Det vore dock obilligt och ekonomiskt origtigt, att den skatt, som afsåge att träffa förtäringen af rusdrycker, äfven drabbade det bränvin, som användes för tekniskt och vetenskapligt behof. De gjorda ansökningarna vore därför i högsta grad beaktansvärda. För att dock återbetalning af skatten skulle kunna medgifvas, vore af nöden, att bränvinet *denaturerades* eller försattes

med främmande ämne, så att det blefve omöjligt att använda det såsom njutningsmedel. Frågan hade äfven betydelse i statsfinansiellt hänseende. Inom landet användes enligt insamlade uppgifter, som dock icke kunnat blifva fullständiga, för närvarande, vid förbrukning i större skala, för tekniskt behof årligen omkring 680,000 liter bränvin af normalstyrka, motsvarande en tillverkningsskatt af 272,000 kronor. Nu bestående handelsgemenskap med Norge, der skattefrihet för sprit till vissa tekniska behof vore införd, syntes påkalla dylik frihet i Sverige, emedan all konkurrens med norska varor, beredda med skattefri sprit, vore, om varorna hit tullfritt infördes, omöjlig i samma mån som spriten inginge såsom beredningsämne i dessa varor. Kongl. Maj:t hade också i föreliggande förslag intagit föreskrifter om återbetalning af tillverkningsavgiften för bränvin, som denaturerats. De närmare föreskrifterna om kontroll m. m. hade dock Kongl. Maj:t icke ansett vara af beskaffenhet att behöfva underställas Riksdagens pröfning.

Kongl. Maj:t har jemväl i andra delar af gällande förordning vidtagit förändringar, hvilka dock icke äro af den omfattning, att för dem här torde behöfva redogöras.

Vid behandlingen af ifrågavarande ärende har utskottet ansett nödigt att för öfverläggning med afseende på art. IV, angående ansvarsbestämmelser, och art. V, innefattande föreskrifter angående förordningens verkställighet, sammanträda med lagutskottet; och lärer det sålunda sammansatta utskottet, jemlikt 47 § riksdagsordningen, öfver dessa delar af förslaget afgifva särskildt utlåtande, hvilket bevillningsutskottet får

1:o

för Riksdagen anmäla.

Förutom det, att utskottet ansett förbudet för tillverkning af bränvin med majs och dylika råämnena böra utgå ur förordningen, har utskottet i Kongl. Maj:ts förslag vidtagit endast några obetydliga förändringar, hufvudsakligen i afsigt att förtydliga deri gjorda bestämmelser; och går utskottet nu, följande förslagets paragrafföljd, att redogöra för de ändringar, utskottet ansett sig böra vidtaga.

§ 3.

Chefens för finansdepartementet yttrande till ofvanberörda statsrådsprotokoll för den 13 nästlidne maj lyder i fråga om det i förslaget intagna förbudet att använda majs och dylika ämnen sålunda:

»Bland de yrkanden på ändringar i tullagstiftningen, hvilka på senare tider framträdt med synnerlig styrka, märkes fordran på tull för majs. En dylik tull beslöts till och med af 1880 års Riksdag, ehuru densamma åter afskaffades två år derefter. En mycket utbredd önskan om åsättande af tull i detta fall gör sig emellertid fortfarande gällande och har i motionsform uttalats äfven vid den innevarande riksdagen. Hufvudsakliga syftet med denna tull är att genom majsens fördyrande hindra eller åtminstone begränsa dess användning såsom råämne vid bränvinstillverkningen. Mot denna tull och ett deraf verkadt fördyrande af varan har åter den betänklighet yppats, att man på samma gång stegrade priset på ett godt foderämne, som egde en ganska vigtig användning särskildt för svinafveln. Detta förhållande har föranlett mig att taga i öfvervägande, huruvida man icke i lagstiftningen om bränvinstillverkningen borde vidtaga förfoganden, som tillgodosåge det ofvan angifna syftet med majstullen, utan att verka någon olägenhet för dem, som önskade använda majs för utfodring eller andra ändamål. Det efter min åsigt i allmänhet berättigade sträfvandet att, der sådant kan undvikas, icke genom tullar å råämnerna försvåra villkoren för en inhemsk industri eller fördyra dess produkter eger nemligen icke tillämpning på bränvinstillverkningen, ty långt ifrån att ett fördyrande af bränvinet af lagstiftaren anses såsom någon olägenhet, kan man ju säga, att en sådan effekt just är denna lagstiftnings syfte. Om således bränvinspriset skulle i någon mån stiga derigenom att icke samma tillfälle som nu vidare stode tillverkaren öppet att använda majs för bränning, bör detta ej vara egnadt att väcka någon betänklighet. I fråga åter om hvad lagstiftningen i detta afseende bör stadga kunde det visserligen ifrågasättas att låta en högre tillverkningsskatt drabba det af majs framställda bränvinet, men den kontroll öfver inmäskningen en sådan anordning förutsätter är förbunden med synnerliga svårigheter, så mycket större som det mångenstädes är endast tidtals majs användes, under det att eljest inhemska råämnerna inmäskas eller ock majs brännes i blandning med andra ämnen. Jag har därför ansett mig böra föreslå ett fullständigt förbud mot majsens användning vid bränvinstillverkning. Kontrollen öfver detta förbuds efterlefnad är ej

svår att verkställa, och icke heller i andra hänseenden behöfver man befara några afsevärda olägenheter af förbudet, då dels, såsom jag redan antydtt, ett möjligt fördyrande af bränvinet icke är egnadt att väcka några betänkligheter och dels man icke har att frukta någon brist i tillgången på eller svårighet att anskaffa andra råämnen för bränning, så länge spanmål och potates äro vid införsel tullfria. Att det med hänsyn till de grundsatser, man i allmänhet vill se tillämpade inom näringslagstiftningen, kan synas såsom en oegentlighet att förbjuda en industri att begagna ett visst råämne, som är af oskadlig natur, må väl medgifvas, men bör ej i detta fall tillmätas något synnerligt afseende, då hela bränvinslagstiftningen är en undantagslagstiftning, hvilken redan i så många andra afseenden innehåller betydliga inskränkningar i den frihet, som i allmänhet åtnjutes af andra näringar, och detta äfven der sådana ej påkallas ur kontrollsynpunkt. Det här föreslagna förbudet är ock, såsom jag redan antydtt, af beskaffenhet att dess efterlefnad kan noggrant öfvervakas, ett förhållande, som icke alltid inträffar med inskränkningar på näringsfrihetens område. Med majs hafva likstälts ris och andra sådana råämnen, som äro af beskaffenhet att icke kunna inom landet allmänneligen alstras, men hvilka dock hittills haft ringa användning vid brännerierna i vårt land. För att göra förbudet effektivt, kan det ej undvikas att belägga dess öfverträdande med ansvar, då kontrollören ej eger makt att hindra tillverkningens fortsättande, om han skulle finna majs användas vid inmäskningen.»

Uti sin här förut omnämnda motion n:o 88 inom Andra Kammaren anför herr vice talmannen *S. Nilsson*, att många och berättigade klagomål läte från hela landet höra sig öfver den betryckta ställningen. Många botemedel för det onda hade försökts, men intet hade hjälpt. Det vore därför en pligt för hvar och en att söka angifva något sätt, som kunde anses verksamt till åstadkommande af bättre förhållanden. Det hade för sist förflutna Riksdag bebådats, att K. Maj:t i ett förslag till ny bränvinstillverkningsförordning ämnade intaga bestämmelser, som skulle omöjliggöra bränvinstillverkning af en del utländska produkter för att derigenom förekomma konkurrens af dessa varor med våra inhemska för bränvinstillverkningen användbara sädesslag. För sin del ansåge motionären, att ett sådant förslag skulle hos Riksdagen rönt framgång. För att visa, huru stor bränvinstillverkningen af sådana sädesslag, som icke nödvändigt behöfde användas för bränvinstillverkningen, vore, hade motionären gjort utdrag af tillgängliga statistiska berättelser, hvaraf framginge, att under de tio tillverkningsåren från och med 1876—77 till och med 1885—86 hade i medeltal årligen

för bränvinstillverkningen användts 471,954 kg. hvete, 8,369,236 kg. råg och 7,357,722 kg. majs samt dessutom under två år i medeltal 1,095,906 kg. ris äfvensom under ett år 45,399 kg. stärkelse och under ett annat år 597,405 kg. darry. Motionären hade med stöd af dessa siffror beräknat, att antagligen $\frac{1}{3}$ af landets hela bränvinstillverkning vore till väsentligaste delen en produkt af utländska sädesslag. För att åstadkomma hvad motionären åsyftade, vore lättaste medlet att belägga alla ofvannämnda varor med tull; och skulle motionären understödja en sådan åtgärd, såvidt den endast berörde de sädesslag, som ej odlades i landet. Det kunde icke heller möta några synnerliga svårigheter att förbjuda bränvinstillverkning af majs, ris, stärkelse, darry och dylika varor, eller åsätta sådan tillverkning högre skatt än annan.

Herr vice talmannen föreslår därför en förändring i gällande förordning om bränvins tillverkning i syfte,

»dels alternativt att tillverkning af bränvin måtte förbjudas af majs, ris, stärkelse och darry; eller

att allt det bränvin, som tillverkas af majs, ris, stärkelse eller darry, måtte åsättas en tillverkningsskatt utöfver den nu bestämda med 20 öre eller till 60 öre pr liter;

dels ock att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och till nästa Riksdag afgifva förslag till sådana bestämmelser, att tillverkning af bränvin utaf utländskt hvete och råg antingen förbjudes eller ock åsättes förhöjd tillverkningsskatt, samt i sammanhang härmed låter utreda och för Riksdagen föreslå sådana åtgärder, som möjliggöra export till utlandet af bränvin, som inom landet tillverkas.»

Mot den sista delen af herr vice talmannens gjorda förslag får utskottet till en början anmärka, att det är snart sagdt omöjligt att åvägabringa en så noggrann kontroll, att vid inmäskningen utländsk råg eller hvete kan skiljas från svensk.

Hvad vidare angår den i nyssnämnda förslags senare alternativ föreslagna skatt å bränvin, tillverkad af majs, ris, stärkelse och darry, så blefve en sådan skatt genom sin storlek detsamma som ett förbud för tillverkning med begagnande af dessa råämnen. Dessutom måste då äfven en särskildt sträng kontroll införas vid inmäskningen och denna underkastas vilkor och inskränkningar, som kunde kännas särdeles betungande.

Kongl. Maj:ts förslag åter om förbud för tillverkning af majs och dylika råämnen, med hvilket förslag bemålde motionärs första alternativ

i det närmaste öfverensstämmer, finner utskottet leda till ett allt för strängt förmynderskap, då det, huru omsorgsfullt en näring än är begränsad, dock bör stå hvar och en fritt att välja det råmaterial, han finner för näringens utveckling fördelaktigast. Ett ej ovigtigt skäl för att underlåta att stadga ett sådant förbud torde äfven vara, att ett stort antal af brännerierna i landet äro helt och hållet hänvisade att bränna af majs och andra dylika i Kongl. Maj:ts förslag afsedda ämnen, då potatis icke kan med fördel och i tillräcklig mängd för dem erhållas, hvarför dessa brännerier, derest ett sådant ifrågasatt förbud infördes i förordningen, icke kunde längre uppehållas och i och med nedläggandet af rörelsen blefve nästan värdelösa för egaren. Förbigås bör ej heller, att ett förbud i ofvan angifna riktning, som hade till syfte att monopolisera bränvinsbränningen af inhemska produkter, särskildt af potatis, måhända komme att uppmuntra till import från utlandet af potatis till de trakter, der sådan icke finnes i tillräcklig mängd, en följd som förslaget upphofsmän törhända icke tänkt sig eller åtminstone icke afsett.

Utskottet har därför i sitt förslag till förordningen uteslutit förbudet att tillverka bränvin af majs och dylika ämnen.

§ 10.

Då man icke kan säga, när skatten för tillverkad bränvin kommer att erläggas, och då stundom bränvinet obeskattadt utföres ur landet, hafva de här i 1:a mom. använda orden »*erläggas tillverkningskatt*» ansetts böra utbytas mot orden »*tillverkaren påföras skatt*».

Vidare har af den senare punkten i samma mom., hvilken innefattar sättet för uppbörden, bildats ett särskildt mom. 2. Den förra punkten rör uteslutande debiteringen. Till följd af denna ändring har derjemte en obetydlig formel ordförändring vidtagits i början af detta 2:a mom. Derjemte hafva följdriktigt mom. 2 och 3 i Kongl. Maj:ts förslag åsatts respektive n:is 3 och 4.

I sin inom Andra Kammaren väckta motion n:o 102 har herr *Liss Olof Larsson* anmärkt, att flere förslag till befrämjande af nykterhetssträfvandet kunde framställas. Ett af de mera verksamma, som tillika vore lätt att genomföra, vore rusdryckernas fördyrande, en åtgärd, mot hvilken ingen befogad anmärkning syntes motionären kunna göras, då spritdrycker icke kunde räknas till nödvändighetsvaror, och den förhöjda skatten således blefve frivillig af dem, som begagnade rusdrycker.

Motionären föreslår därför,

»att den nuvarande bränvinstillverkningsskatten 40 öre per liter måtte höjas till 60 öre per liter, och att nu stadgade afgifter vid införsel af sprithaltiga varor jemväl måtte höjas med 50 procent.»

Vidare anmärker motionären, att då kommunalskatterna, i synnerhet på landsbygden, stigit betydligt och hotade att ytterligare stegras, måste någon hjälp lemnas kommunerna. Det vore billigt att dessa, som finge försörja dem, som fallit offer för bränvinets missbruk, äfven finge del af bränvinstillverkningsskatten.

Under förutsättning, att Riksdagen bifaller motionärens här ofvan angifna förslag, hemställas vidare, att Riksdagen måtte besluta,

»att af den inflytande bränvinstillverkningsskatten en tredjedel fördelas emellan landets samtliga kommuner efter folkmängd».

En förhöjning, sådan som motionären föreslagit, med 50 procent innebär enligt utskottets åsigt allt för stora vådor och olägenheter. Man har icke heller tillföre, då förhöjning skett, ökat bränvinstillverkningsskatten med så stort relativt eller absolut belopp. Tydligt är äfven, att ju mera skatten höjes, dess större blir frestelsen att undan-snilla bränvin från beskattning, då fördelen af den olagliga handlingen ökas. Smuggling af bränvin från Danmark, der tillverkningsskatten är omkring 9 öre för liter, skulle i följd af den stora vinst, den medförde, blifva alltför inbringande, och mången kunde derigenom lockas att trotsa den dermed förenade fara. Vådan af allt för stor olikhet i bränvinsbeskattningen inom närgränsande länder har ock till fullo ådagalagts annorstädes inom Europa.

Med stöd af hvad här ofvan blifvit uttaladt, har utskottet icke i anledning af motionen vidtagit någon förändring i 10 § af Kongl. Maj:ts förslag.

Beträffande senare delen af motionen, mot hvilken för öfrigt kan anmärkas, att deri innehållna förslag skulle göra kommunerna, mera än nyttigt vore, intresserade i bränvinstillverkningen, lär den del förfalla, då den därför betingade förutsättningen, tillverkningsafgiftens höjande, icke kommer till stånd.

§ 16.

Som det är tänkbart, att vid en inträffande prisstegring det kan komma i fråga att exportera rätt bränvin, så bör det beredas bränneri-egare tillfälle härtill utan att först behöfva erlägga skatten. Ut-

skottet har, därför i denna § infört ett tillägg, gående ut på att bereda råvarutillverkare samma förmån i detta afseende, som nu tillkommer innehafvare af allmänt nederlag, beläget i stapelstad vid saltsjön.

§ 17.

En af de anmärkningar, som af Kongl. Maj:t öfver författningsförslaget hörda myndigheter deremot framställt, är att byråchef i statsdepartement icke intager den ställning, att kontrollörernes tillsättande bör åt honom öfverlemnas. Visserligen kan det synas oegentligt att lemna en byråchef denna befogenhet, men då en sådan anordning medförer en säkrare kontroll, och den ifrågavarande byråchefen redan på ett annat område af förvaltningen har en liknande beslutanderätt sig uppdragen, samt kontrollbyrån i viss mån är att anse som ett sjelfständigt embetsverk, då för densamma gäller en särskild af Kongl. Maj:t utfärdad instruktion, enligt hvilken äfvensom genom gällande ordningsstadga för brännerierna det åligger byråchefen att utöfva förmanskap öfver kontrollpersonalen, torde denna olägenhet vara ringa mot de fördelar, som derigenom vinnas. Utskottet, som sålunda i hufvudsak godkänt §:s innehåll i denna del, har likväl ansett det lämpligt att i texten inrycka, hvad som redan genom motiveringen till Kongl. Maj:ts proposition var tydligt, att öfverkontrollörerne skulle afgifva förslag för tillsättande af kontrollörer, innan chefen för finansdepartementets kontrollbyrå antog sådane.

I fråga om de uti denna § intagna förändrade bestämmelserna rörande kontrollörernes aflöningsförmåner, har utskottet icke funnit skäl till någon annan anmärkning än den, att då kontrollör enligt förslaget erhåller tio kronor om dagen och derjemte femton kronor för hvarje gång, han inträder i tjänstgöring eller från ett till annat bränneri förflyttas, det synts utskottet öfverflödigt att derutöfver tillägga honom ett anslag af tjugufem kronor för tillverkningsåret, om han inträdt i tjänstgöring utom det öfverkontrollörsdistrikt, der han är bosatt, helst det alldeles icke får tagas för gifvet, att väglängden för honom blifvit större än för dem, som skickats till aflägsna platser inom det distrikt, der de hafva sin bostad, och det i allt fall måste räknas såsom en fördel för kontrollörerne att icke nödvändigt behöfva vara bosatte inom det distrikt, der de tjänstgöra. Af denna anledning har utskottet icke kunnat förorda bifall till ifrågavarande stadgande om tillägg för visst fall af tjugufem kronor till kontrollörens aflöning.

En gifven följd deraf, att utskottet ansett förbudet att använda majs m. fl. råämnen vid tillverkning böra ur förordningen utgå, är, att den i stadgandet om förordningens trädande i kraft inryckta bestämelse i afseende å dessa ämnen bör utgå.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa:

2:o.

att Riksdagen, med förklarande, att Kongl. Maj:ts proposition i de delar bevillningsutskottet förehaft till behandling icke kunnat oförändrad bifallas, måtte antaga bifogade förslag till Art. I, II och III af förordning angående villkoren för tillverkning af bränvin, äfvensom till stadgande om tiden, då förordningen skall träda kraft;

samt

3:o.

att herrar vice talmannen *S. Nilssons* och *Liss Olof Larssons* ifrågavarande motioner måtte genom utskottets föregående hemställan anses besvarade.

Stockholm den 20 juni 1887.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.

Reservation:

Af herr *A. G. Björkman*.

Herrar *Lithander* och *Meyer* hafva anhållit få antecknadt, att de icke deltagit uti behandlingen af detta betänkande.

Förslag

till

förordning angående tillverkning af bränvin.

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Art. 1.

Om rättighet till bränvins tillverkning och destillering.

§ 1.

§ 1.

(Oförändrad.)

1. Bränvin må tillverkas ej mindre af en hvar välfrejdad person, hvilken eger eller innehar i mantal satt eller särskildt skattlagd jord, än äfven af den, som är behörig att idka fabriksrörelse. Af lider bränvinstillverkare eller varder han försatt i konkurs, må redan anmäld tillverkning utöfvas af döds- eller konkursboet.

2. Öfverståthållare, underståthållare, landshöfding, landssekreterare, landskamrerare, kronofogde, länsman, lands- och stadsfiskal, polistjänsteman, domare på landet, borgmästare eller annan magistrats-

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

person i stad, ecklesiastik embets- eller tjänsteman, kyrkobetjent, folkskolelärare, i tjänst varande läkare, brännerikontrollör eller tillsyningsman, så ock i allmänhet embets- eller tjänsteman, som till följd af sin befattning kan komma att deltaga i beslut om bränvinstillverkning eller kontroll derå, må dock icke befatta sig med dylik tillverkning.

3. Å ecklesiastika och andra boställen, så ock å annan kronans jord, som ej med stadgad åborätt besittes, vare bränvinstillverkning förbjuden.

§ 2.

1. Bränvinstillverkning skall vara tillåten från klockan tolf på dagen första helgfria dag i Oktober månad till första helgfria dag i Maj månad det derpå följande året vid samma timme; och vare bränvinstillverkning i sammanhang med pressjästberedning medgifven äfven under den återstående delen af året mot de särskilda villkor Kongl. Maj:t pröfvar erforderliga; Kongl. Maj:t dock obetaget att, der högst vigtiga omständigheter sådant föranleda, föreskrifva inställande under viss tid af all bränvinstillverkning.

2. Bränvinstillverkning eller mäskberedning dertill vare ej medgif-

§ 2.

(Oförändrad.)

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

ven från klockan tio om aftonen näst före sön- eller helgdag till klockan tio om aftonen å sådan dag; dock att, om för särskilda tillverkningsmetoders begagnande undantag från denna bestämmelse skulle finnas oundgängligen nödigt, Kongl. Maj:t vill på särskild underdånig ansökning pröfva, huruvida sådant undantag må medgifvas.

§ 3.

För bränvinstillverkning må begagnas redskap af hvilken storlek och beskaffenhet som helst med allenast de inskränkningar, som för kontrollens handhafvande äro eller varda föreskrifna. Äfven må användas alla slags råämnen utom majs, ris och andra sådana, som äro af beskaffenhet att icke kunna inom landet allmänneligen alstras.

§ 4.

Den, som vill idka bränvinstillverkning, skall minst fjorton dagar före den, då tillverkningen är afsedd att begynna, skriftligen anmäla sådant hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, med uppgift å såväl stället för tillverkningens bedrivande som ock dagen, då den skall taga sin början, samt dervid aflemna bevis, att han är behörig

§ 3.

För bränvinstillverkning må begagnas redskap af hvilken storlek och beskaffenhet som helst med allenast de inskränkningar, som för kontrollens handhafvande äro eller varda föreskrifna.

§ 4.

(Oförändrad.)

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

att utöfva bränvinstillverkning. Af bolag tillämnad bränvinstillverkning skall anmälas af den, som enligt gällande lag eger för bolaget föra talan, och skall dervid lemnas uppgift om samtliga delegare i bolaget. Finner Kongl. Maj:ts befallningshafvande hinder icke möta för handteringens utöfvande, varde tillståndsbevis utfärdadt. Dock må sådant bevis icke utfärdas för den, hvilken blifvit dömd till ansvar för brott, som omförmälas i §§ 23 och 25 i denna förordning.

§ 5.

Vill den, som erhållit tillstånd till bränvinstillverkning, afstå från tillverkningens utöfvande, utan att densamma tagit sin början, må anmälan derom ske hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande; dock att vederbörande i sådant fall vare pligtig godtgöra den kostnad, som möjligen uppstått genom kontrollörs inkallande.

§ 6.

1. Vill bränvinstillverkare före den allmänna tillverkningstidens utgång afstå från tillverkningsrätten, skall han derom göra skriftlig anmälan hos den kontrollör, som är

§ 5.

(Oförändrad.)

§ 6.

(Oförändrad.)

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

anställd vid bränneriet, minst fem dagar före utgången af det tillverkningsdygn, med hvilket han anmäler sig vilja avsluta tillverkningen; dock att, om bränneri eller deri begagnad redskap genom vådeld eller annan olyckshändelse blifvit väsentligen skadadt, tillverkningsrätten må upphöra omedelbart efter det tillverkaren gjort skriftlig anmälan derom. Kontrollören åligger att dels lemna tillverkaren bevis om gjord anmälan, dels ock ofördröjligen underrätta Kongl. Maj:ts befallningshafvande och öfverkontrollören om tiden för tillverkningsrättens upphörande.

2. I bränneri, der tillverkningen sålunda blifvit anmäld att upphöra, må den ej efter den utsatta tiden ega rum utan förnyad anmälan, som i § 4 sägs.

3. Med tillverkningsdygn förstås i denna förordning tiden från klockan tolf på dagen den ena till samma timme å nästföljande helgfria dag.

§ 7.

Om anmäld bränvinstillverkning ej företages inom fem tillverkningsdygn efter den i anmälan uppgifna tid eller bränvinstillverkning afbrytes utan sådan anmälan, som i § 6 mom. 1 omförmäles, eller utan Kongl. Maj:ts derom meddelade

§ 7.

(Oförändrad.)

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

föreskrift och ej inom fem tillverkningsdygn, det oräknadt, hvarunder afbrottet inträdde, å nyo företages, åligger det bränvinstillverkaren att för de tillverkningsdygn, under hvilka tillverkningen sålunda icke utföfvats, gälda på bränneriet belöpande kontrollkostnader.

§ 8.

Förteckning öfver anmälningar och uppgifter enligt §§ 4 och 5 skall af Kongl. Maj:ts befallningshafvande öfversändas till öfverkontrollör sist dagen efter det sådan anmälan skett och till finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå första helgfria dag i hvarje vecka.

§ 8.

(Oförändrad.)

§ 9.

1. Vill någon under den tid, då han, enligt erhållet tillståndsbevis, är till bränvinstillverkning berättigad, å bränneriställe genom särskild destillering rena bränvin, må sådant ske under tillsyn af kontrollör. Destillering å bränneriställe under annan tid vare äfven medgifven; dock att anmälan derom skall minst åtta dagar före den tid, destillering hvarje gång företages, göras hos vederbörande öfverkontrollör.

§ 9.

(Oförändrad.)

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

2. I öfrigt må bränvins rening, vare sig genom destillering eller på kall väg, verkställas såsom annan handtering, enligt hvad i gällande författningar stadgas.

Art. 2.

Om bränvins beskattning och uppläggande på nederlag.

§ 10.

1. För bränvin, tillverkad inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, erläggas tillverknings-skatt med 40 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås bränvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol. Denna skatt skall inbetalas till landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

2. Vid utförsel af bränvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 40,8 öre för hvarje liter renadt och med 40 öre för hvarje liter icke renadt bränvin af normalstyrka.

3. Då bränvin under de villkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill föreskrifva, göres till förtäring obrukbart (denatureras) för att användas för tekniskt eller vetenskap-

§ 10.

1. För bränvin, tillverkad inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, *tillverkaren påföras skatt* med 40 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås bränvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

2. *Inbetalning af tillverknings-skatt verkställs i* landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

3. Vid utförsel af bränvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 40,8 öre för hvarje liter renadt och med 40 öre för hvarje liter icke renadt bränvin af normalstyrka.

4. Då bränvin under de villkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill föreskrifva, göres till förtäring obrukbart (denatureras) för att an-

Kongl. Maj:ts förslag.

ligt behof, må restitution åtnjutas med 40 öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka; dock medgifves ej restitution för bränvin, som användes till tvål, parfym eller, med undantag af ättika, till fabriker, afsedda att förtäras. Denaturerad bränvin är ej underkastadt försäljningsavgift.

§ 11.

1. Har tillverkningen icke uppgått till 8,000 liter beskattningsbart bränvin för hela den tid tillverkningsrätten gäلت, då skall förutom stadgad skatt erläggas en afgift af 10 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet understiger nämnda belopp; och likaledes skall, i händelse tillverkningen ej uppgått till 500 liter eller öfverstigit 5,000 liter i medeltal för hvarje tillverkningsdygn, utgå en afgift af tio öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade bränvinet understiger ett efter en medeltillverkning af 500 liter beräknadt tillverkningsbelopp eller öfverstiger en medeltillverkning, beräknad efter 5,000 liter för hvarje tillverkningsdygn. Dessa afgifter skola dock ej utgå, då tillverkningsrättens upphörande grundar sig på anmälan efter olyckshändelse, hvarom i § 6 sägs, eller Kongl. Maj:ts derom meddelade

Utskottets förslag.

vändas för tekniskt eller vetenskapligt behof, må restitution åtnjutas med 40 öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka; dock medgifves ej restitution för bränvin, som användes till tvål, parfym eller, med undantag af ättika, till fabriker, afsedda att förtäras. Denaturerad bränvin är ej underkastadt försäljningsavgift.

§ 11.

(Oförändrad.)

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

föreskrift; och ankomme på Kongl. Maj:ts pröfning, huruvida eller i hvad mån befrielse från desamma må medgifvas, då bränvinet erhålles såsom biprodukt vid annan tillverkning.

2. De enligt mom. 1 utgående särskilda afgifter skall tillverkaren inom fjorton dagar efter tillverkningsrättens upphörande inbetala till landtränteriet. Sker det ej, låte Kongl. Maj:ts befallningshafvande ofördröjligen utmäta afgifterna; och skall emellertid det vid bränneriet tillverkade och vid tillverknings-tidens slut under offentlig vård kvarvarande bränvinet utgöra pant för afgifterna.

§ 12.

Af obeskattadt bränvin skola minst åttio procent såsom säkerhet för skatten vara liggande på nederlag. Återstoden eger tillverkaren utbekomma utan skattens erläggande, dock med skyldighet att före den 1 påföljande oktober erlägga derpå belöpande skatt, vid påföljd att Kongl. Maj:ts befallningshafvande eljest låter ofördröjligen utmäta densamma.

§ 13.

Magasin eller rum för nederlag af bränvin skall finnas vid hvarje

§ 12.

(Oförändrad).

§ 13.

(Oförändrad).

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

bränneri samt vara beläget i dess närhet och af tillverkaren upplåtet uteslutande för bränvin, som skall utgöra säkerhet för ogulden skatt.

§ 14.

1. Bränvinstillverkare må efter tillverkningens upphörande hafva obeskattadt bränvin qvarliggande å nederlag vid bränneriet, om anmälan derom blifvit gjord hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande minst tio dagar före tillverkningens upphörande.

2. Sättes bränneriet ånyo i gång, och har nederlaget emellertid icke blifvit utrymdt, skall detta senare öfvertagas af den i tjenstgöring inträdande kontrollören.

§ 15.

1. Inträffar minskning, vare sig genom läckning, afdunstning eller olyckshändelse, i det å nederlag upplagda bränvinets litertal eller styrka, skall ändock tillverkuings-skatt erläggas för allt det bränvin, hvarför skatt är ogulden; dock vill Kongl. Maj:t, der minskningen utan egarens vållande uppkommit genom olyckshändelse, medgifva den lindring i skatten, hvartill omständigheterna kunna föranleda.

2. Å nederlag befintligt bränvin utgör pant för ogulden skatt; och

§ 14.

(Oförändrad.)

§ 15.

(Oförändrad.)

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

skall detsamma till ytterligare säkerhet för skattens utbekommande efter tillverkningsrättens upphörande städse vara mot eldskada försäkradt till ett värde ej understigande den oguldna skattens belopp; hvarjemte det åligger tillverkaren att, då nederlaget öfvertages af tillsyningsman, till denne aflemna försäkringshandlingarna jemte behörigt bevis, att kronan eger rätt till så stor del af försäkringssumman, som fordras för skattens gäldande. Underlåter tillverkare att fullgöra hvad sålunda är föreskrifvet, vare nederlagsrätten förverkad och anmälle kontrollör eller tillsyningsman genast förhållandet hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som i så fall ofördröjligen förordnar om skattens uttagande.

§ 16.

På Kongl. Maj:ts särskilda pröfning i hvarje fall skall bero, om och under hvilka villkor och kontroller samt mot hvilken nederlagsavgift nederlag af inhemskt brännvin utan sammanhang med bränvinstillverkning bör medgifvas; och må, på sätt särskildt derom är eller kan varda stadgadt, från sådant nederlag, beläget i stapelstad vid saltsjön, brännvin ur riket utföras, utan att tillverkningskatt därför erlägges.

§ 16.

På Kongl. Maj:ts särskilda pröfning i hvarje fall skall bero, om och under hvilka villkor och kontroller samt mot hvilken nederlagsavgift nederlag af inhemskt brännvin utan sammanhang med bränvinstillverkning bör medgifvas; och må, på sätt särskildt derom är eller kan varda stadgadt, såväl från sådant nederlag, som från bränneri-nederlag, brännvin ur riket utföras, utan att tillverkningskatt därför erlägges.

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Art. 3.

Om tillsyn vid bränneri och nederlag.

§ 17.

§ 17.

1. Öfverkontrollörer förordnas af Kongl. Maj:t till erforderligt antal att hafva tillsyn å förordningens efterlefnad. Öfverkontrollör åtnjuter det arfvode samt den ersättning för rese- och expeditions-kostnader, som af Kongl. Maj:t bestämmas.

2. Tillsyn vid bränneri skall, då, efter erhållet tillståndsbevis, tillverkningsrätt der är medgifven, utöfvas af kontrollör.

3. Kontrollör utses af chefen för finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå och åtnjuter af staten:

a) arfvode under tjänstgöringstiden med tio kronor om dagen vid tillsyn å ett och tolf kronor om dagen vid tillsyn å två brännerier;

b) reseersättning med femton kronor för hvarje gång han inträder i tjänstgöring eller från ett till annat bränneri förflyttas och dessutom tjugufem kronor för tillverkningsåret, om han inträdd i tjänstgöring utom det öfverkontrollörsdistrikt, der han är bosatt; och

c) ersättning för skrif- och för-

1. Öfverkontrollörer förordnas af Kongl. Maj:t till erforderligt antal att hafva tillsyn å förordningens efterlefnad. Öfverkontrollör åtnjuter det arfvode samt den ersättning för rese- och expeditions-kostnader, som af Kongl. Maj:t bestämmas.

2. Tillsyn vid bränneri skall, då, efter erhållet tillståndsbevis, tillverkningsrätt der är medgifven, utöfvas af kontrollör.

3. Kontrollörer utses af chefen för finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå, *efter det förslag afgifvits af öfverkontrollörerna.*

Kontrollör åtnjuter af staten:

a) arfvode under tjänstgöringstiden med tio kronor om dagen vid tillsyn å ett och tolf kronor om dagen vid tillsyn å två brännerier;

b) reseersättning med femton kronor för hvarje gång han inträder i tjänstgöring eller från ett till annat bränneri förflyttas; och

c) ersättning för skrif- och för-

Kongl. Maj:ts förslag.

seglingsmaterialier samt postporto med tio öre för hvarje dag, han varit i tjänstgöring.

4. Kontrollör skall hafva sin bostad vid eller så nära intill bränneriet, som öfverkontrollören anser erforderligt. Möter hinder att anskaffa bostad och kost på tillräckligt närbeläget ställe, vare tillverkare på öfverkontrollörens tillsägelse skyldig att mot tre kronor om dagen, som af Kongl. Maj:ts befallningshafvande godtgöres genom afdrag å kontrollörsarfvodet, tillhandahålla kost samt ett möbleradt, eldadt och städadt boningsrum å plats, som af öfverkontrollören godkännes.

5. Nederlag vid bränneri, der tillverkningsrätt upphört, skall handhafvas af särskild tillsyningsman.

6. Tillsyningsman förordnas af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som äfven bestämmer honom tillkommande arfvode; och åligger det tillverkaren att före nederlagets utrymmande eller öfverlemnande till kontrollör hafva till tillsyningsmannen betalt arfvode.

§ 18.

Bränvinstillverkning må ej företagas, innan kontrollapparat blifvit i bränneriet anbragt, tillståndsbeviset för kontrollören uppvisadt samt bränneri och nederlagsmagasin af honom besigtigade.

Utskottets förslag.

seglingsmaterialier samt postporto med tio öre för hvarje dag, han varit i tjänstgöring.

4. Kontrollör skall hafva sin bostad vid eller så nära intill bränneriet, som öfverkontrollören anser erforderligt. Möter hinder att anskaffa bostad och kost på tillräckligt närbeläget ställe, vare tillverkare på öfverkontrollörens tillsägelse skyldig att mot tre kronor om dagen, som af Kongl. Maj:ts befallningshafvande godtgöres genom afdrag å kontrollörsarfvodet, tillhandahålla kost samt ett möbleradt, eldadt och städadt boningsrum å plats, som af öfverkontrollören godkännes.

5. Nederlag vid bränneri, der tillverkningsrätt upphört, skall handhafvas af särskild tillsyningsman.

6. Tillsyningsman förordnas af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som äfven bestämmer honom tillkommande arfvode; och åligger det tillverkaren att före nederlagets utrymmande eller öfverlemnande till kontrollör hafva till tillsyningsmannen betalt arfvode.

§ 18.

(Oförändrad).

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

§ 19.

§ 19.

1. Det tillverkade bränvinet uppmätes och reduceras till normalstyrka förmedelst den i bränneriet uppställda kontrollapparaten.

2. Om kontrollapparat vid bränneri kommit i olag, skall kontrollörer derom genast underrätta öfverkontrollören samt tömma sprithållaren och afläsa apparaten; hvarjemte kontrollören, intill dess öfverkontrollören annorlunda föreskrifver, skall uppmäta och profva det bränvin, som sedermera tillverkas; egande öfverkontrollören bestämma, efter hvilken grund det från närmast föregående afläsning af apparaten tillverkade bränvin skall beräknas.

(Oförändrad).

§ 20.

§ 20.

1. Kontrollapparat anskaffas, eges och underhålles af staten.

2. Tillverkaren är skyldig att på egen bekostnad låta afhemta apparaten från plats inom länet, hvilken öfverkontrollören bestämmer, samt att likaledes bestrida kostnaden för dess uppsättning.

3. Efter tillverkningens upphörande qvarstannar kontrollapparaten vid bränneriet under tillverkarens vård, så vida denne ej hos öfverkontrollören anmäler sig vilja återlemna apparaten eller densamma af öfverkontrollören återfordras;

(Oförändrad).

*Kongl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

och åligger i så fall tillverkare att på egen bekostnad låta forsla apparaten till plats inom länet, hviken öfverkontrollören bestämmer.

4. All å apparaten eller dess tillbehör uppkommen skada, som kunnat förekommas genom omsorgsfull vård, ersättes af tillverkaren.

§ 21.

1. Om vid profning, som ligger till grund för beskattning, mellan bränvinstillverkare och kontrollör uppstår tvist om bränvinets alkoholhalt, skall af detsamma tagas prof, hvilket under bådas försegling lemnas till öfverkontrollören, som efter verkställd profning med normaltermoalkoholometer bestämmer alkoholhalten.

2. Anmäler tillverkare hos kontrollören missnöje med kontrollapparatus mätning, skall, så fort sig göra låter, kontrollmätning verkställas. Om efter kontrollmätning, verkställd under minst två tillverkningsdygn och å minst 1,000 liter sprit, apparatus utslag visat sig öfverstiga det omedelbara mätningsresultatet med en procent eller derutöfver, då skall afdrag å skatten härför ske från den afläsning å apparaten, som närmast föregick anmälan om missnöje.

§ 21.

(Oförändrad).

Kongl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Kostnaden för sådan kontrollmätning skall tillverkaren betala, i händelse apparatens utslag ej med minst en procent öfverstiger det omedelbara mättningsresultatet.

§ 22.

Finner kontrollören eller tillsyningsman olaglighet vara begången vid något under hans uppsigt stäldt bränneri eller nederlag, gifve ofördröjligen sådant tillkänna för allmän åklagare äfvensom för öfverkontrollören.

§ 22.

(Oförändrad).

Art. IV.

Om ansvar för öfverträdelse af förordningens föreskrifter.

Art. V.

Föreskrifter i afseende å förordningens verkställighet.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 oktober 1887, vid Denna förordning skall träda i kraft den 1 oktober 1887, vid

Kongl. Maj:ts förslag.

hvilken tid nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin den 2 juni 1882 upphör att vara gällande; dock att tillsättningen af kontrollörer skall för det tillverkningsår, som tager sin början den 1 oktober 1887, ske i enlighet med denna förordning samt att förbudet i § 3 mot användning af majs, ris och andra råämnen, som äro af beskaffenhet att icke kunna inom landet allmänligen alstras, och rättigheten till restitution af skatt för bränvin, som användes för tekniskt eller vetenskapligt behof, icke träda i kraft förr än den 1 januari 1888; och vill Kongl. Maj:t i särskild ordningsstadga för bränvinsbrännerierna i riket meddela erforderliga bestämmelser angående förordningens tillämpning.

Utskottets förslag.

hvilken tid nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin den 2 juni 1882 upphör att vara gällande; dock att tillsättningen af kontrollörer skall för det tillverkningsår, som tager sin början den 1 oktober 1887, ske i enlighet med denna förordning, samt att rättigheten till restitution af skatt för bränvin, som användes för tekniskt och vetenskapligt behof, icke träder i kraft förr än den 1 januari 1888; och vill Kongl. Maj:t i särskild ordningsstadga för bränvinsbrännerierna i riket meddela erforderliga bestämmelser angående förordningens tillämpning.